Nr. 14. 1933.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 1. kwietnia 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Dyrekcja Policji Katowice
Liczba B—61/b/4

W ślad za tut. komunikatem z dnia 15. grudnia 1932 patrz G. U. nr. 1/33. w sprawie badania koni przekraczających granicę polsko-niemiecką a pochodzących z polskiego pogranicza — Dyrekcja Policji zawiadamia, iż według dodatkowego doniesienia Starostwa (Landrat) w Bytomiu (Beuthen) badanie koni przez pow. lekarza weteryn. dla miejscowości Bytom (Beuthen) na rok 1933 w terminach dnia 5. kwietnia — 5 lipca — 4. października i 6. grudnia odbędzie się nie na placu Reichpräsidentenplatz w Bytomiu — **lecz na „Rokokoplatz przy ulicy Haldenstrasse"** (część miasta Rossberg). — Badanie koni w pozostałych terminach odbędzie się jak poprzednio podano na placu „Reichspräsidentenplatz".

Katowice, dnia 12. marca 1933 r.

Za Dyrektora Policji
Kostka

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów
z dnia 15 marca 1933 r.
w sprawie czasowej zmiany opłat radjofonicznych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26), oraz § 26 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. (Dz. U. R. R. P. Nr. 99, poz. 915) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 27 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 253) i rozporządzeniem z dnia 10 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 918) zarządzam, co następuje:

§ 1. Niezależnie od opłat, przewidzianych w taryfie opłat radjofonicznych, ogłoszonej w zarządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 września 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 226, poz. 524), wprowadzam czasowo opłatę w wysokości po 30 groszy miesięcznie od każdego odbiornika radjofonicznego.

§ 2. Wniesione opłaty radjofoniczne zwrotowi nie podlegają.

Od posiadaczy radjoodbiorników, którzy przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia uiścili opłatę radjofoniczną za miesiące objęte okresem ważności niniejszego zarządzenia, żadne opłaty z tytułu niniejszego zarządzenia za miesiące te pobierane nie będą.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r. i obowiązuje do dnia 31 marca 1934 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedru z Mon. Pol. z dnia 22 marca 1933 r. Nr. 67.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW
z dnia 28 lutego 1933 r.
w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57 zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711) uzupełnionej rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 202) wprowadza się następujące uzupełnienie:

W rozdziale „Przesyłki listowe A. Czasopisma po punkcie „c) prospekty i okazowe egzemplarze czasopism" dodaje się nowy punkt o treści następującej:

„d) egzemplarze czasopism z ubiegłych okresów prenumeraty stosownie do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 121).

Opłatę wskazaną pod a) poz. 1 pobiera się gotówką przy nadaniu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów: Boerner

(Przedruk z Dziennika Ustaw z dnia 28 lutego 1933r. Nr. 18.)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lutego 1933 r.

o obniżeniu kar za zwłokę przy egzekucjach należności pieniężnych w postępowaniu przymusowem w administracji.

Na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr, 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Kary za zwłokę, pobierane od należności pieniężnych w trybie art. 53 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) obniża się do 1 proc. miesięcznie.

§ 2. Postanowienie § 1 nie dotyczy należności specjalnych, od których kary za zwłokę określają inne rozporządzenia Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu przymusowym w administracji.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1932 r. w sprawie obniżenia kar za zwłokę przy egzekucjach należności pieniężnych w postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 133).

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

(Dz. U. R. P. z dnia 8 marca 1933 r. Nr. 14 poz. 94).

ZARZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 20 lutego 1933 r.

o wycofaniu z obiegu niektórych pocztowych znaczków opłaty.

Na podstawie art. 21, ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z r. 1931 Nr. 12, poz. 57) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wycofuje się z obiegu pocztowe znaczki opłaty:

a) wartości 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 30 i 50 gr z godłem Państwa, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 18, poz. 84);

b) wartości 25 i 40 gr z godłem Państwa, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1924 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 30, poz. 140).

c) wartości 1 zł z podobizną Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Stanisława Wojciechowskiego, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 września 1924 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 39, poz. 171);

d) wartości 30 gr z widokiem pomnika króla Jana Sobieskiego we Lwowie, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1925 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 25, str. 345);

e) wartości 45 gr z widokiem żaglowca na morzu, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handln z dnia 19 marca 1926 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 13, poz. 32);

f) wartości 1 gr z widokiem Ostrej Bramy w Wilnie, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1926 r. (Dz. Urz Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 15. str. 205).

g) wartości 24 gr z widokiem Ostrej Bramy w Wilnie, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 kwietnia 1926 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 18, poz. 47);

h) wartości 20 gr z widokiem żaglowca na morzu, wprowadzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 sierpnia 1926 r. (Dz. Urz. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 32, poz. 83).

§ 2. Do dnia 31 lipca 1933 r. włącznie urzędy i agencje pocztowe będą wymieniały znaczki określone w § 1 na znaczki obiegowe równej wartości.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Mon. Pol. z dnia 2) marca 1933 r. Nr. 65.)

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 26 stycznia 1931 r.
L. D. V. 56948/4/32

w sprawie ulg przy wykupywaniu świadectw przemysłowych na rok 1933.

Do
Wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż ulgi, o których mowa w punktach a) i b) okólnika z dnia 16 czerwca 1932 r. L. D. V. 16991/4/32 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18, poz. 292) w sprawie świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych — przedłożonego na rok 1933 okólnikiem z dnia 14 grudnia 1932 r. L. D. V. 53541/4/32 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 565), mają zastosowanie także i do tych przedsiębiorstw, które oprócz handlu wyrobami tytoniowemi prowadzą nadto ubocznie sprzedaż znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, losów loterji państwowej, kart do gry oraz przybory do palenia i zapalania.

O powyższem należy zawiadomić podległe władze podatkowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. z dnia 1 marca 1933 r. Nr. 6.)

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 9 stycznia 1933 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1933 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1925 r. poz. 411) — zarządza się co następuje:

§ 1.

Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1925 r., poz. 411) przesuwa się na rok podatkowy 1933 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1933 r.

§ 2.

Rozporzadzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. z dnia 1 marca 1933 r. Nr. 6.)

Starostwo Rybnickie
No. B. 61/10.

W miejscowościach Pszów, Turzyczka i Syrynia stwierdzono u koni własności Jana Knury w Pszowie, Augustyna Tronta w Turzyczce i Józefa Kaczycy w Syryni urzędowo nosaciznę koni.

Rybnik, dnia 17. marca 1933 r.

Za Starostę:
Lipiński
asesor.

Komunikaty.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

359. I. Wykładnie niżej wymienione w liczbie 6, ulegają zmianom niżej podanym:

1. (art. 140, 154 i 171). W wykładni Nr. 66 Nr. 16 Dz. Urz. z 1927 r.) wyrazy: „w art. 1 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672)", zostają zastąpione wyrazami: „w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 394)".

2. (art. 3 i 82). W wykładni Nr. 98 (Nr. 29 Dz. Urz. z 1927 r.) wymienioną dwukrotnie kwotę 3 zł, zastępuje się kwotą 5 zł.

3. (art. 139). W wykładni Nr. 121 (Nr. 2 Dz. Urz. z 1928 r.), kwotę 3 zł, zastępuje się kwotą 5 zł.

4. (art. 25 i 142). W wykładni Nr. 232 (Nr. 28 Dz. Urz. z 1929 r.) wyrazy: „§ 40 r. w. s.", zostają zastąpione wyrazami: „§ 42 r. w. s.".

5. (art. 90). W wykładni Nr. 247 (Nr. 2 Dz. Urz. z r. 1930) wyrazy: „z dnia 15 listopada 1928r." zostają zastąpione wyrazami: „z dnia 21 grudnia 1932 r.", a wyrazy w nawiasie przedostatnim zostają zastąpione wyrazami: „(ogłoszonej w Nr. 21 „Monitora Polskiego" z 1933 r.").

6. (art. 114 i 117). W wykładni Nr. 291 Nr. 29 Dz. Urz. z 1930 r.) passus końcowy ustępu trzeciego, rozpoczynający się od wyrazów: „ma zastosowanie", otrzymuje brzmienie następujące: „ma zastosowanie § 8 instrukcji z dnia 21 grudnia 1932 r., ogłoszonej w Nr. 21 „Monitora Polskiego" z 1933r.".

II. Wykładnie Nr. 181 i 222 ulegają skreśleniu gdyż nie są już aktualne: pierwsza na skutek wejścia w życie prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94 z r. 1932, poz. 808), druga na skutek § 7 rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1932 r. o ruchu autobusów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 844), (L. D V. 4769/5/33).

360. (art. 16). Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 10 czerwca 1932 r. L. Rej. 3199/30 orzekł: 1. że do „działalności oświatowej" nie można zaliczyć pielęgnowania i rozwijania życia towarzyskiego przez gromadzenie się w lokalu towarzystwa dla wspólnej rozrywki i gier 2. że nie można uważać za „działalność dobroczynną" pomocy materjalnej, udzielanej przez wspieranie członków rzeczywistych i ich rodzin z funduszów towarzystwa i przez utrzymywania kasy pożyczkowej, ani też utrzymywania dla członków biura parady prawnej, gdyż zasadniczą cechą dobroczynności jest udzielanie pomocy osobom z poza grona stowarzyszenia, podczas gdy wspieranie członków towarzystwa z jego funduszów, które powstały także z wkładek otrzymujących wsparcie ma raczej charakter samopomocy, a nie publicznej dobroczynności (L. D. V: 4154/5/33).

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. z dnia 1 marca 1933 r. Nr. 6.)

Wydawanie zaświadczeń celem uzyskania prawa ubogich w sprawach karnych. Ministerstwo Spr. Wewn. otrzymało wiadomość, iż liczba wystawianych przez odnośne władze t. zw. świadectw ubóstwa, na podstawie których sądy przyznają okazicielom ich prawo ubogich w postępowaniu sądowem—znacznie wzrasta.

Aczkolwiek fakt ten da się wytłómaczyć do pewnego stopnia zubożeniem ludności wskutek przeżywanego kryzysu gospodarczego, niemniej jednak może być również wynikiem niezachowania należytej ogłędności i staranności przy badaniu i ocenie stanu majątkowego i dochodów danej osoby.

W związku z powyższem Ministerstwo Spr. Wewn. pismem okólnem z 20 I r. b. poleciło przypomnieć właściwym władzom podległym, aby przeprowadzały wspomniane dochodzenia najskrupulatniej i uwidoczniały, w miarę możności, dokładnie stosunki majątkowe, zarobkowe i rodzinne petentów.

W sprawie wyłączności nazwy „Policja". Zgodnie z § 1 rozp. Rady Min. z 17. X. ub. r. o wyłączności nazwy „Policja" (Dz. U. poz. 792) organa, używające nazwy „Policja" i „policyjny", którym w myśl art. 2 rozp. Prez. Rzplitej z 6 III. 1928 o Policji Państw. nazwa ta nie przysługuje, mają używać nazwy „Straż". Rozp. nie podaje formy brzmienia przymiotnikowego, rozumie się jednak samo przez się, że brzmienie przymiotnikowe nie może w żadnym razie naruszać wyłączności określenia „policyjny". Wobec tego, że odtąd jedynie Policja Państw., zorganizowana na podstawie rozp. z 6. III. 1928, ma prawo do nazwy „Policja" i „policyjny", wszystkie inne organa, urzędy i instytucje winny niezwłocznie zaniechać określeń „Policja" i „policyjny". usuwając je z szyldów, oznak, druków, pieczęci i t. p.

W tym celu Min. Spr. Wewn. okólnikiem Nr. 149 z 7. XII. r. ub. poleciło wojewodom wydanie niezwłocznie odpowiednich zarządzeń urzędom podległym zarówno rządowym, jak i samorządowym, a w razie potrzeby o zwrócenie się do władz równorzędnych (niezespolonych), o ile organa ich używałyby nazwy „Policja" i „policyjny", celem porozumienia się co do wykonania przepisów powołanego na wstępie rozp. Rady Min. O ile w tej mierze nie doszłoby do uzgodnienia Min-stwo Spr. Wewn. będzie w tym względzie interwenjować we właściwych ministerstwach. Rozp. Rady Min. z 17 X. r. ub. dotyczy wyrazu „Policja", użytego w sensie nazwy organu wykonawczego, nie odnosi się natomiast do wyrazu „Policja", ilekroć obowiązujące przepisy określają w ten sposób pewne funkcje, sprawowane przez władze i urzędy państwowe i samorządowe, jak np. „Policja zdrowia", „Policja ogniowa", „Policja sesyjna" i t. p. Odnośne postanowienia obowiązujących przepisów pozostają nadal w mocy.

Uchylenie decyzji z urzędu na podstawie art. 101 rozp. o postępow. admin. Co do trybu stosowania postanow. art. 101 ust. 1 pkt. e) rozp. Prez. Rzecz. z 22. III. 1928 r. o postęp. admin. (Dz. U. poz. 341) Min. Spr. Wewn. okólnikiem Nr. 145 z 24 XI. ub. r. wyjaśniło co następuje:

Uchylenie decyzji jako nieważnej z urzędu na podstawie art. 101 ust. 1 pkt. e) postęp. admin. może nastąpić tylko wtedy, gdy wyraźny przepis prawa dopuszcza unieważnienie decyzji z powodu zawartej w niej wadliwości — czyto materjalnej, czy formalnej, np. w przypadkach, przewidzianych w art. 68 p. 1) dekretu z 2.II. 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. Pr. Nr. 13, poz. 140). Natomiast powyższy przepis nie jest właściwą podstawą do uchylania decyzyj, wydanych wprawdzie wbrew wyraźnemu przepisowi prawa ale którego niezachowanie nie pociąga za sobą z mocy wyraźnego przepisu prawnego nieważności decyzji, wydanej poza tem w zgodzie z formalnemi wymogami postępowania. W ostatnim wypadku, a przytem, jeżeli decyzję wydano wbrew wyraźnemu przepisowi prawa materjalnego unieważnienie jej może nastąpić na podstawie art. 101 ust. 1 pkt. b) postęp. admin. ponieważ decyzje, wydane wbrew wyraźnym postanowieniom ustawy należy uważać conajmniej za „wydane bez jakiejkolwiek podstawy prawnej". Powyższe stanowisko Ministerstwa znajduje również potwierdzenie w judykaturze N. T. A., ustalonej wyrokami z 4. VI. 1930 r. L. Rej. 435/30 oraz z 18. XII. 1930 r. L. Rej. 1195/29.

Sposób kasowania znaczków stemplowych na duplikatach dokumentów wojsk. W sprawie tej Minstwo Spr. Wewn.—w porozumieniu z Ministerstwem Spr. Wojsk. okólnikiem Nr. 143 z 22 XI ub. r. zarządziło co następuje:

Przy przyjmowaniu w urzędach gminnych (magistratach) podań, wnoszonych do władz wojskowych w sprawie wydania duplikatów książeczek wojsk., czy też duplikatów dowodów tożsamości koni, funkcjonarjusz gminy (magistratu), upoważniony do przyjmowania tych podań, powinien dołączone (naklejone) znaczki stemplowe na podaniu zaraz—w obecności wnoszącego podanie — skasować ustalonym sposobem. Na podaniu należy zaznaczyć odręcznie, czy też zapomocą odpowiedniego stempla, na jaką kwotę skasowano znaczków stemplowych. Władze wojskowe (powiatowe komendy uzupełnień, rejonowi inspektorzy koni), którzy w następstwie będą wydawali duplikaty utraconych dokumentów wojsk., po otrzymaniu wspomnianych podań ze skasowanemi znaczkami, będą umieszczać na wydawanych duplikatach stosowne adnotacje, stwierdzające pobranie opłaty stemplowej.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8